

Для досягнення позитивного результату необхідно чітко визначити мету підприємства, засоби її досягнення, конкретних виконавців, фактори, які впливають на кінцевий результат. При цьому важливе значення відіграє підсистема забезпечення, зокрема інформаційне, правове й інше.

Будувати систему управлінського обліку можна за такими основними напрямками як облік договорів, управління затратами і грошовими потоками. Управління договорами дає змогу своєчасно отримати інформацію про те, коли в нас виникнуть зобов'язання за платежами.

Важливе значення у даному механізмі посідає система планування, оскільки фактичні показники порівнюються з плановими і визначається відхилення, його причини. Планування має здійснюватися з необхідним рівнем деталізації і постійно коригуватися.

Основною метою фінансово-економічного механізму є забезпечення стійкого фінансового стану підприємства, випуск якісної конкурентоздатної продукції, задоволення соціальних і матеріальних потреб працюючих, економія ресурсів, охорона навколишнього середовища, впровадження інновацій та інвестування пріоритетних сфер виробництва. Досягти даної мети допоможе впровадження на підприємствах системи управлінського обліку.

Можна зробити висновки, що фінансово-економічний механізм має велике значення у діяльності підприємства. Він охоплює всі виробничі, фінансові, трудові й інші відносини. Від правильної його організації, від правильного вибору методів, важелів у конкретних ситуаціях залежить ефективність діяльності підприємства.

Література

1. **Фінанси підприємств:** Підручник/ За ред. А.М. Поддєрьогіна. – К.: КНЕУ, 2000. – 460 с.
2. **Ковалюк О.М.** Фінансовий механізм економіки України// Фінанси України. – 2001, № 9. – С. 22-28.
3. **Льовочкін С.В.** Фінансовий механізм макроекономічного регулювання// Фінанси України. – 2000, № 12. – С. 25-33.

УДК 33(477):348.41

Доц. В.І. Сабadosh, канд. екон. наук – УкрДЛТУ

НАЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ДУХОВНІ ЦІННОСТІ

Розглянуто взаємозв'язок національної економіки і духовних цінностей та вплив останніх на стан і динаміку розвитку продуктивних сил України.

Doc. V.I. Sabadosh – USUFWT

National economy and spiritual values

The intercommunication of national economy and spiritual values is considered and about influencing last on the state and dynamics of development of productive forces of Ukraine.

На початку третього тисячоліття українське суспільство перебуває на стадії глибокої внутрішньої трансформації. Метою цього процесу є створення такого соціуму, головною рисою якого була б стабільність і принципова орієнтація саме на людину, якій властиві певні інтереси, потреби, проблеми

та іманентні характеристики. Прагнення до стабільності виявляється в усіх суспільних верствах, в усіх вікових категоріях населення, що підтвердила Помаранчева революція.

Прагнення до спільної стабільності слід розглядати як конструктивний чинник, що має значний творчий потенціал, який потрібно мобілізувати якомога більше для загального оздоровлення соціально-економічної політики в Україні, тобто для її духовного відродження. Найближчим завданням має бути забезпечення постійного зростання національної економіки на базі динамічного розвитку продуктивних сил. Економічна, фінансова, господарська стабілізація неможлива без духовного оздоровлення нації. Духовно збіднене суспільство ніколи не зможе стати матеріально заможним.

Відомо, що духовні цінності істотно впливають на динаміку розвитку продуктивних сил, рівень розвитку яких визначає продуктивність національної економіки, ментальні особливості населення в управлінні країною. Духовність будь-якої нації яскраво проявляється через громадянське суспільство, яке в минулому було знищене, а саме – професійні асоціації, релігійні угруповання, благодійні організації, незалежні засоби масової інформації. Формування громадянського суспільства на базі духовних цінностей є визначальним чинником його розвитку в цілому. Громадянське суспільство створює орієнтири як для держави, так і для громадян.

Держава у своїй діяльності має враховувати те, що духовні цінності кожного народу великою мірою формує релігія. Православна релігія у своїй першооснові вимагає від людини жити в колективі спокійно і виважено, бути смирною, дотримуватись встановлених правил. Православна етика не вимагає від людини духовного самовдосконалення в результаті наполегливої роботи над собою. Саме така етика, що має відношення до проблеми чесності й порядності, проявляється через масові випадки несумлінності в праці, відсутності самодисципліни і самообмеження, породження корупції та крадіжок.

Протестантство як відгалуження християнської релігії, крім канонічних вимог християнства, проповідує особливості власних вимог. Протестантська етика виходить з того, що ні високе соціальне становище, ні особисте багатство не звільняє людину, як визначальну складову продуктивних сил, від необхідності щоденно трудитися розумово і фізично, бути чесним і добропорядним. Найбільший гріх віруючого – бездумне й марне витрачання часу.

В українському суспільстві подібні цінності ще не прижилися достатньою мірою і все через те, що наше населення значно менше, ніж інші народи, надіється на себе. Крім того, значна частина трудових ресурсів ще далеко від розуміння вигоди від таких понять, як пунктуальність і обов'язковість. Значній частині нашого населення необхідно позбавлятися заздрощів до сусіда, який добився певних успіхів, а замість цього виховувати в собі прагнення досягти ще вищого життєвого рівня за допомогою напруженої праці. Ми не повинні миритися з бідністю і проявами індивідуалізму. Індивідуалізм – чи не одна з визначальних національних рис українців, яку можна спостерігати в минулій, а частково і сучасній історії. Так, на початку другої світової війни українські націоналісти поділилися на ОУН Андрія Мельника і

ОУН Степана Бандери; після 1998 р. прогресивні сили розкололися на НРУ Костенка і НРУ Удовенка; у жовтні 1999 р. представники так званої "канівської четвірки" О. Мороз, О. Ткаченко і Є. Марчук так і не домовилися про єдиного кандидата і розбрелися здобувати президентську булаву самостійно. У кінці минулого року розколовся лівий блок завдяки тому, що комуністи виявили своє справжнє обличчя, підтримуючи провладного кандидата в Президенти України. Тепер в Україні діють декілька націоналістичних організацій, частина яких, зокрема ОУН в Україні в особі Романа Козака проявила себе як антинародна організація. Ненормальним є також наявність в Україні 104 партій, остання з яких сформована тільки 15.01.05.

Ми зобов'язані виховувати в собі негативне ставлення до індивідуалізму і клановості. На особливу увагу заслуговує вміння не тільки працювати до останнього поту, але ще й пам'ятати, що всяка робота має такі характеристики, як якість виконання і необхідний рівень організації для мінімізації затрат усіх видів ресурсів. Ці фактори є вирішальними в досягненні високої продуктивності праці, як передумови розвитку національної економіки. Багато ще треба зробити для розширення проявів солідарності та суспільної дисципліни.

Чітко сформована ідеологія суспільства дасть змогу подолати розгубленість, визначити шлях до стабільного благополуччя, мобілізувати якомога більшу кількість працездатних людей на ефективну працю, змусити їх повернутися до активного життя, позбутися культу брехні, підпільної економіки та надуманих привілеїв. В ідеології нашого суспільства мають простежуватися велич національної мети, сила духу її досягнення, міцність волі та традицій народу, національні інтереси України. У цій справі не останнє місце належить активній просвітницькій роботі, спрямованій на висвітлення ролі кожного члена суспільства, всієї української нації в новітній історії.

Формування духовних цінностей, як основи ідеології суспільного життя, дасть змогу активно продовжити реформи і підвищити їх ефективність на основі таких факторів як географічне положення країни, структурні зміни та складові громадянського суспільства. Основними складовими духовних цінностей української нації слід вважати:

- духовне відродження нації на основі народних, моральних, релігійних, освітніх та естетичних традицій;
- забезпечення прав на повноцінний духовний розвиток як для представників титульної нації, так і усіх національних груп, що мешкають в Україні;
- збереження і примноження науково-технічного потенціалу України шляхом модернізації освіти та заохочення науково-дослідницької діяльності;
- захист природного середовища, прагнення до ослаблення техногенного удару по довкілля, пошук засобів для відновлення порушених екосистем;
- увага до сім'ї, високе поцінування родини, піклування про дітей, як майбутніх трудових ресурсів, та їх фізичне та духовне здоров'я.

Література

1. **Войтенко В.** Національна ідея// День. – 1999, № 7.
2. **Трохимчук С.** Українське державотворення. – Львів: ЛДУ, 1997.